

ALARMVERIFICATIE

Wat moet u weten om de juiste beveiligingsoplossing te kiezen en om valse alarmen te vermijden

Informatievergadering van 27 mei 2008

Wat is alarmverificatie?

Alarmverificatie is vandaag bij de conceptie van een alarmsysteem even belangrijk als de detectie van een poging tot inbraak. Met alarmverificatie onderscheidt men immers de werkelijke van de **valse alarmen en probeert men de oorzaak ervan zo nauwkeurig mogelijk te bepalen**. Alarmverificatie is nodig vooraleer men de politie voor een inbraak of hold up oproept.

Waarom alarmverificatie uitvoeren?

Alarmcentrales geven te vaak valse alarmen door aan de politiediensten. Zelfs wanneer ze maar een zeer kleine minderheid uitmaken van het aantal politieoproepen, nemen ook gebruikers hiertoe al eens te snel het initiatief (vooral bij hold up alarmen). Hierdoor worden de politiepatrouilles van hun hoofdopdracht weerhouden en ontstaat bovendien het risico dat ze te laat ter plaatse komen in geval van een werkelijk alarm.

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft met het KB van 25 april 2007 daarom drie beslissingen genomen, om ervoor te zorgen dat de politie sneller en doeltreffender kan tussenkomen wanneer het werkelijk nodig is.

Welke regels gelden voor alarmverificatie?

Regel 1: Men mag enkel de politie bellen bij een werkelijk alarm Het alarmsignaal moet het gevolg zijn van een ongeoorloofde binnendringing of een poging

daartoe. Anders gesteld: bij een vals alarm riskeert de alarmmelder een sanctie. Die regel

geldt voor elke alarmmelder, of het alarmsysteem nu aangesloten is op een alarmcentrale of niet. Uitzonderd hiervan zijn uiteraard burenen of voorbijgangers die reageren op een alarmsirene: zij kunnen geen alarmverificatie uitvoeren en worden dus niet gesanctioneerd. Anderzijds zal hun oproep bij de Politie met een lagere prioriteit behandeld worden.

Regel 2: Alarmcentrales moeten bovendien alarmen verifiëren met een van de door de Minister goedgekeurde technieken

Deze technieken (waarvan de volledige lijst geheim gehouden wordt) moeten dus gebruikt worden wanneer een alarmcentrale een alarmsignaal ontvangt van een alarmsysteem. Het gebruik van een dergelijke techniek zal betekenen dat de alarmcentrale geen boete oploopt, mocht ze de politie hebben opgeroepen, terwijl het toch om een vals alarm blijkt te gaan. Deze verplichting geldt ook voor de interne alarmdiensten binnen een bedrijf.

Regel 3: Hold up alarmen moeten geverifieerd worden door een alarmcentrale. Enkel zij mogen vervolgens de politiediensten verwittigen.

Wat betekent dit concreet voor u als gebruiker?

(1°) Als u een aansluiting op een alarmcentrale wenst (nu of later), dan zorgt u best ervoor dat uw alarmsysteem zo ontworpen is dat een goede alarmverificatie op afstand mogelijk is.

(2°) Wanneer u zelf van op afstand alarmsignalen ontvangt (bijv. op uw gsm, pc of pda), kunt u echter ook werken met de verificatietechnieken die een alarmcentrale gebruikt. U hebt daarbij het voordeel dat u de omstandigheden het best kent (de omgeving, maar ook: wie per ongeluk een alarm kan veroorzaakt hebben). Mocht u per vergissing toch een vals alarm melden aan de politiediensten, dan kunt u, zoals de alarmcentrale, dit verantwoorden door te verwijzen naar de verificatie die u heeft gedaan. Uiteraard veronderstelt dit dat u inzicht heeft in de lijst alarmverificatie. Het kan ook nodig zijn dat uw alarmsysteem

hiervoor moet worden aangepast.

(3°) Ook als u enkel een sirene hebt, kunt u mits bijzondere ingrepen in de installatie en de programmering soms gebruik maken van de technieken uit de lijst alarmverificatie. Dit vraagt echter een bijzondere tussenkomst waarmee enkel uw beveiligingsonderneming u verder kan helpen. Is dit niet mogelijk, dan moet u op een andere wijze trachten uit te maken of het om een werkelijk inbraakalarm gaat. U kunt hiervoor gebruik maken van uw eigen kennis van de omstandigheden, of op basis van informatie die u zelf of van derden ter plaatse heeft gekregen, over vreemde geluiden, schade, bewegingen, enz. Blijkt dan dat u op basis van gegronde vermoedens de politie heeft gebeld, dan zal dit evenmin een probleem opleveren.

Hoe gebeurt de alarmverificatie van doorgezonden alarmsignalen in een alarmcentrale?

Een alarm wordt geverifieerd door de signalen van het alarmsysteem (alarmprofielen) te analyseren en deze, zo nodig, aan te vullen met bijkomende informatie over het beveiligde goed (**gegevens verkregen na alarm**). Dat laatste kan door bijv. te telefoneren ter plaatse, via beeldtransmissie, of op basis van andere omstandigheden waarin het alarm gesignaleerd werd.

De overheid heeft een lijst vastgelegd van alarmprofielen die ze, eventueel gecombineerd met gegevens verkregen na alarm, als een voldoende aanwijzing beschouwt voor een werkelijk alarm: **dit is de lijst alarmverificatie**.

Wat is het belang van een goed alarmsysteem (beveiligingsoplossing)?

Zonder een goed alarmsysteem is er onvoldoende informatie om de politiediensten te kunnen bellen. De alarmverificatie wordt immers op de eerste plaats uitgevoerd op grond van gegevens afkomstig van het alarmsysteem. Hoe sneller en duidelijker het alarmsysteem de juiste informatie voorbrengt, hoe sneller de alarmontvanger de politiediensten zal kunnen verwittigen. Een **goed ontworpen alarmsysteem** in functie van de lijst

alarmverificatie is dus een basisvoorwaarde.

Het juiste type van detectoren moet op de juiste plaats staan. De informatie die bij elk alarm hoort, moet voldoende gedetailleerd zijn (programmering).

Een **erkende beveiligingsonderneming** weet het best welke beveiligingsoplossing binnen welk budget een verhoogde kans geeft voor de alarmontvanger om de politiediensten 'geldig' te mogen opbellen na een alarm.

Alia heeft als beroepsvereniging van de beveiligingsondernemingen er steeds voor gepleit zoveel mogelijk verschillende verificatietechnieken toe te laten, om ervoor te zorgen dat de bestaande installaties zo weinig mogelijk aangepast moeten worden.

Toch zal het soms nodig (en nuttig) zijn om bestaande alarmsystemen, die geplaatst werden voordat de lijst alarmverificatie werd vastgelegd, aan te passen. Zo kan men overwegen bijkomende detectoren of hold up knoppen te plaatsen, een systeem van beeldtransmissie toe te voegen, of nog de programmering te herzien. Er kan ook nagezien worden of de procedure voor hold-up alarmen moet aangepast worden.

VERIFICATIE VAN INBRAAKALARMEN

INFORMATIE VOOR DE GEBRUIKER

Kenmerken van een goede alarmverificatie

Valse alarmen kan men in twee groepen opdelen:

- een vals alarm veroorzaakt door **een andere oorzaak dan een persoon** die het beveiligde goed tracht te betreden of die er aanwezig is

Bijv.: zonnestralen, rook, bewegende gordijnen wegens openstaand venster, huisdier,...

- een vals alarm veroorzaakt door **een persoon die rechtmatig** het beveiligde goed

tracht te betreden of er aanwezig is

Bijv.: de gebruiker, zijn familieleden of medewerkers (poetsvrouw) zetten het alarmsysteem niet af bij het betreden van het beveiligde goed.

Een goede alarmverificatie gebruikt de alarmprofielen en de gegevens verkregen na alarm, om met meer zekerheid de volgende twee kenmerken van een werkelijk alarm vast te stellen:

- iemand tracht het beveiligde goed te betreden of is er aanwezig
- dat betreden of die aanwezigheid is onrechtmatig

Aan de hand van de alarmprofielen of gegevens na alarm opgenomen in de lijst alarmverificatie moet men beide elementen vaststellen: zowel de aanwezigheid van een persoon als de onrechtmatigheid daarvan. Noteer wel dat men hierin geen absolute zekerheid kan of moet halen.

Hierna vindt u verschillende voorbeelden van een goede verificatie van een inbraakalarm:

VOORBEELDEN VAN EEN VOLDOENDE ALARMVERIFICATIE

Voorbeeld 1: verificatie die wijst op een werkelijk **inbraakalarm**

De alarmontvanger ontvangt alarmen uit verschillende ruimtes en weet dat er niemand aanwezig mag zijn in het beveiligde goed.

De alarmen uit de verschillende ruimtes zijn een alarmprofiel dat wijst op de aanwezigheid van een persoon.

De wetenschap dat er op dat ogenblik niemand aanwezig mag zijn is een gegeven verkregen na alarm dat wijst op de onrechtmatigheid van de aanwezigheid.

Variant: Verschillende alarmen uit eenzelfde ruimte maar veroorzaakt door een verschillend type van detector gelden ook als aanwijzing voor de aanwezigheid van een persoon (het is

minder waarschijnlijk dat het om een defecte detector gaat).

Voorbeeld 2: verificatie die wijst op een werkelijk **inbraakalarm**

De alarmontvanger ontvangt één alarm en ziet via camerabeelden dat een onbekende aanwezig is in het goed.

De camerabeelden zijn een gegeven verkregen na alarm dat toelaat zowel de aanwezigheid van een persoon vast te stellen, als de onrechtmatigheid van diens aanwezigheid. Hierbij wordt wel verondersteld dat men in staat is alle personen die het recht hebben het goed te betreden, op de beelden te herkennen.

Het alarmsignaal dient in dit geval enkel als waarschuwing en speelt geen rol bij de verificatie zelf.

Variant: De alarmontvanger is niet in staat de personen te herkennen via camerabeelden, maar deze gedragen zich als inbrekers.

Voorbeeld 3: verificatie die wijst op een werkelijk **inbraakalarm**

De alarmontvanger ontvangt alarmen van verschillende types van detectoren, waarvan er één een glasbreukdetector is.

De alarmen afkomstig van verschillende types van detectoren zijn een alarmprofiel dat erop wijst dat er een persoon aanwezig is. De glasbreukdetectie is een alarmprofiel dat erop wijst dat deze persoon onrechtmatig aanwezig is.

VOORBEELD VAN EEN ONVOLDOENDE ALARMVERIFICATIE

Voorbeeld 4: Verificatie die **NIET** wijst op een werkelijk **inbraakalarm**

De alarmontvanger ontvangt verschillende alarmen van dezelfde detector en men neemt de telefoon niet op als er ter plaatse wordt gebeld.

Verschillende alarmen van dezelfde detector zijn een alarmprofiel dat op zich onvoldoende is om te besluiten dat het om een werkelijke inbraak gaat. Het niet opnemen van de telefoon

is bij een inbraakalarm geen gegeven verkregen na alarm dat per definitie wijst op onrechtmatigheid.